No 2231 Zaterdag 9 October 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Het Vredesverdrag van Versailles.

De Amerikaansche Senator VICTOR BERGER heeft een voorstel bij den Senaat ingediend, waarbij de president der Vereen. Staten verzocht wordt „een internationale conferentie te willen oproepen, met het doel een herziening te bewerken van het Verdrag van Versailles," Ter motiveering van zijn verzoek hield Senator Berger eene rede, waarin hij den inhoud van het Verdrag van Versailles veroordeelde en zijn schrikkelijke werking voor Europa in het licht stelde.

Bijzonder belangrijk is dat gedeelte van zijn rede, waarin hij de aandacht vestigt op de ontzettende verwoestingen, door den wereldoorlog aangericht en wat men, in humanitairen zin met de **400 milliard dollar**, welke de oorlog gekost heeft. zooal had kunnen doen — geheel afgezien van de 30 millioen menschenlevens, welke hij heeft vernietigd.

Volgens de berekening van Berger had men uit dit bedrag **iedere**, in de Vereenigde Staten, in Canada, Australië, Engeland, Wales, Ierland, Schotland, Frankrijk, België, Duitschland en Rusland levende, **familie** een huis ter waarde van 2500 dollar kunnen bouwen, met meubelen tot een bedrag van 1000 dollar kunnen inrichten, en met 5 H. A. land van 100 dollar per H.A. kunnen uitrusten. Dan was er nog geld genoeg overgebleven, om iedere stad in deze landen, met meer dan 200.000 inwoners, een bibliotheek cadeau te doen van 5 millioen en eene universiteit van 7 millioen dollar. Na dit alles was nog kapitaal genoeg overgebleven, dat tegen 5pct. rente de mogelijkheid had open gelaten, om aan 125.000 leeraren en 125.000 ziekenverpleegsters een jaargeld van 1000 dollar uit te keeren. Wanneer al deze uitgaven bestreden waren, bleet er nog genoeg geld over, **om alles wat Frankrijk en België aan waarde bezitten**, op te koopen.

De senator heeft verder uitvoerig stil gestaan bij de mensch-onteerende gruwelen, welke den oorlog vergezelden, en bij die, welke nog na den wapenstilstand maandenlang, stelselmatig en doelbewust werden bedreven.

Hij betoogt: „Het gruwzaamste gedeelte van den wereldoorlog is niet dat, wat zich op de slagvelden afspeelde. Is niet de ontbering, welke het Duitsche volk tijdens den oorlog geleden heeft, toen het van een ijzeren ring omgeven was — het gruwzaamste deel was de voortgezette honger-blokkade na den oorlog, zes maanden lang na het sluiten van den wapenstilstand. Aan die menschonteerende blokkade hebben ook de V. S deel genomen, honderdduizenden Duitschers. in het bijzonder bejaarde lieden, vrouwen en kinderen, zijn daarbij omgekomen. Deze daad is een der lafste en gruwzaamste der Wilsonregeering." Men ziet het, de Senator neemt geen blad voor den mond.

„De vrede van Versailles verdeelde verder 15 miltioen Duitschers over vijandige nabuurlanden, gelijk schapen, die geslacht moeten worden."

Deze vrede heeft Wilson onderteekend, ofschoon de Senaat hem heeft verworpen en ondanks het feit, dat de Duitschers de wapenen hadden neergelegd op grond der 14 punten van Wilson. Deze 14 punten zijn in het Vredesverdrag zelfs niet genoemd.

Het verdere gedeelte van Berger's rede werpt een helder licht op de finantieele verhouding van de V, S. tot Frankrijk. De bekende brief van Clemenceau aan President Coolidge, over de nog steeds niet terugbetaalde Fransche oorlogschulden en over het moreele recht der Franschen op vermindering of nog liever kwijtschelding dier schulden, schijnt niet vreemd aan Berger's uitlatingen. De Senator vestigde vooral de aandacht op het Fransche militairisme. Hoe dit land, door in het Vredesverdrag aan een aantal kleine staten het aanzijn te geven, deze staten tevens heeft benut als zijn trawanten, die het met behulp van Fransche officieren militair heeft georganiseerd en met behulp van Fransche millioenen heeft bewapend.

Ofschoon Frankrijk zelf een kostbaar leger onderhoudt, dat het tot eerste militaire mogendheid van Europa verheft en welks luchtvloot o.a. een voortdurende bedreiging voor Engeland is, heeft het voor de inrichting der legers van Polen 450 mill., voor die van Rumenië 100 millioen, voor die van Jugoslavië 300 millioen, en voor die van Tschecho-Slowakije 500 millioen francs uitgeleend. „Dat doet hetzelfde Frankrijk, dat weinig neiging betoont zijn eigen schulden aan Amerika, die meer dan 4 milliard dollar beloopen, te betalen."

Indien Frankrijk zijn buitensporige militaire uitgaven niet vermindert, voorspelt Senator Berger, dit land binnen 5 jaar zijn ondergang in bloed, revolutie en communisme.

Na gewezen te hebben op de „voordeelen", welke Amerika uit den oorlog heeft getrokken, n.l. 23.000 nieuwe millionairs, 200.000 hulpbehoevende invaliden en den welverdienden haat van allen, die het aan het „helsche verdrag van Versailles" heeft geholpen, door mede-onderteekening van dit verdrag, terwijl het van te voren genn enkele reden tot deelname aan den oorlog had, besluit de Senator: Amerika moet een vrede hebben, die niet poogt te doen wat het Vredesverdrag van Versailles wil — een volk van 60 millioen menschen in een voortdurenden staat van slavernij houden. Deze geest is een groot gevaar voor de geheele wereld. Het feit, dat Duitschland een arm land geworden, doch onlangs alles gebleven is een volk met groote energie, dat zich bewust is, goedkoop te moeten arbeiden, dat bezield is met een groot talent voor organisatie en beschikt over buitengewone technische bekwaamheid, maakt dit volk tot een gevaar voor alle overige industrielanden. Ongewild heeft het Verdrag van Versailles de Duitsche industrie een voorsprong gegeven in de geheele wereld. Daarom concludeert de heer Berger, moet het Verdrag worden herzien.

(*Het Centrum*,) E.

Vreemdelingen Verkeer.

Wij hebben hier een tiental jaren geleden een Vereeniging gehad tot bevordering van het *Vreemdelingen Verkeer* (V. V. V.)

Die Vereeniging werd gesticht en begon haar werkzaamheid nog vóór den oorlog, toen het op Curaçao (althans vergeleken met hetgeen het *nu* is) nog een dooie boel was.

Die Vereeniging in reeds lang ter ziele, zij heeft de tegenwoordige opleving zelfs niet meer mogen beleven. Toch heeft zij nog een spoor van haar werkzaamheid nagelaten in den vorm van een geïllustreerde gids met afstandskaart van ons eiland.

Wij hebben tegenwoordig hier een veel grooter vreemdelingenverkeer *zonder* Vereeniging dan vroeger toen deze Vereeniging wel bestond.

Tot welk een omvang dat verkeer gegroeid is, kan moeielijk onder cijfers gebracht worden.

Drie jaren geleden, over 1923, is er een statistiek gepubliceerd van het aantal reizigers, hier *aangekomen*, van hier *vertrokken* en ook van het aantal *doorgaande* reizigers.

In de daarop volgende jaren zijn die cijfers in de *Cur. Ct.* wel over *elke week*, maar niet meer de totaalcijfers over *het geheele jaar* bekend gemaakt. Wat zeker jammer is.

Want we hebben hier niet de verplichte aangifte door middel van het *Verhuisbiljet* gelijk in Holland, zoodat onze *Bevolkings*-statistiek zeer onbetrouwbaar is en een groote leemte aanwijst.

Wij hebben hier wel een statistiek van geboorte en overlijden, doch wanneer de loop der bevolking geen rekening houdt met de vermindering of vermeerdering ten gevolg van vertrek of vestiging, verliest ze alle waarde.

Als bewijs hiervan diene het volgende officieele lijstje, geput uit de verschillende *Koloniale Verslagen*.

De bevolking bedroeg:

	v. h. eiland Curaçao	van de hoofdplaats Willemstad.
op 1 Jan. 1905	31.673	14.235
„ „ 1915	33.361	14.084
„ „ 1916	33.677	14.238
„ „ 1917	34.168	14.392
„ „ 1918	34.893	14.584
„ „ 1919	34.693	14 651
„ „ 1920	34.021	14.591
„ „ 1922	33.232	14.828
„ „ 1923	34.482	15.265
„ „ 1924	35.083	15.703
„ „ 1925	35.062	15.775

Een enkele blik op deze lijst moet terstond den indruk vestigen, dat hierbij in hoofdzaak alleen rekening gehouden is met geboorten en overlijden. Wel wordt bij de jaren 1919 en 1920 aangeteekend, dat ten gevolge van het vertrek van vele arbeiders naar Cuba de bevolking was afgenomen en bij 1922 en 1923, dat de bevolking resp. met 523 en met 1250 zielen was toegenomen, hoofdzakelijk door *terugkeer* van arbeiders uit het buitenland.

Doch de groote toename van de stadsbevolking in de laatste 4 à 5 jaren weerspiegelt zich in geenen deele in deze statistieken.

Iedereen weet, hoe de bevolking in de stad en de naaste omgeving in de latere jaren is toegenomen, zoowel door grooten toevloed van Hollanders als van Surinamers en Venezolanen. Iedereen kan zien, hoeveel huizen en huisjes er zijn en nog steeds worden bijgebouwd. Iedereen kan dagelijks constateeren, hoe groot nog steeds het woninggebrek alhier is, zoodat het aantal inwoners veel meer moet zijn toegenomen dan uit die statistieken blijkt.

Een volkstelling, in den geest zooals in Holland om de 10 jaar plaats vindt, is hier nooit gehouden; iets betrouwbaars, wat er op lijkt, evenmin, zoodat niemand kan zeggen, hoe groot eigenlijk de bevolking van ons eiland is. Dat kunnen de wijkmeesters al evenmin zeggen. Wel zien we in de *Kol. Verslagen* tot en met het jaar 1916 bij de bevolkingsstatistiek van de hoofdplaats Willemstad er telkens bijgevoegd: „*volgens de opgaven van de wijkmeesters*". Later heeft men die bijvoeging heel wijselijk weggelaten. Want iedereen kan begrijpen, dat de wijkmeesters zelfs met den besten wil niet in staat waren nauwkeurige en betrouwbare cijfers in te leveren.

Er heeft hier bovendien een groote opschuiving van inwoners plaats gehad, omdat van de buitendistricten een groot aantal bewoners zich in of nabij de stad gevestigd heeft, zoodat ook om die reden het getal stadsbewoners belangrijk is toegenomen.

Een dergelijke verschuiving van bovolking heeft ook van de eilanden Bonaire en Aruba naar Curaçao plaats gevonden, alles tengevolge van het groot getal arbeiders, die bij den *C. P. I. M.*, de *C. S. M.* en ook de phosphaatontginning van Sta Barbara (Newport) werk vonden.

Het is jammer, dat niet meer speciale cijfers omtrent den loop onzer bevolking zijn gepubliceerd, of liever het is te betreuren, dat het Gouvernement zelf niet beter de noodzakelijkheid inziet vau het bezit van dergelijke cijfers. Want zonder die cijfers kan het Gt. ook onmogelijk zich eenig juist denkbeeld vormen, omtrent het woningvraagstuk, dat toch zoo dringend om oplossing vraagt.

Het aantal employe's en losse en vaste werklieden bij het petroleum-bedrijf hetzij op de *Isla* hetzij op de oliebooten werkzaam, bedraagt tegenwoordig ongeveer 5000 man, die allen in of dicht nabij de stad hun woonplaats hebben. Onder dezen zijn, natuurlijk zeer velen, die vroeger hier reeds woonden. Maar wij vermoeden, dat wel het grootst aantal, Hollanders, Amerikanen en Engelschen, Surinamers en Venezolanen enz. enz. eerst sedert de laatste 5 à 6 jaar zich hier gevestigd hebben. Voor de statistiek der bevolking moeten natuurlijk hierbij nog de vrouwen en kinderen gevoegd worden.

Zoo dat het wel voor een ieder tamelijk duidelijk moet zijn, dat in de statistieken van de *Kol. Verslagen* bij de toename der bevolking onzer stad met de vestiging van deze talrijke vreemdelingen geen rekening is gehouden.

Er is een verkeer van vreemdelingen, dat op alle mogelijke wijzen moet bevorderd worden, dat zijn toeristen en doorgaande reizigers enz. die onze eiland voor zaken of uit belangstelling komen bezoeken.

Wij moeten zorgen. Dat die bezoekers een goeden indruk krijgen van ons stad. Daartoe moeten hun alle faciliteiten geboden worden, daarvoor moeten onze straten en kaden en pleinen, onze huizen en winkels, onze middelen van verkeer, onze bewoners, onze politie, onze gezondheidsdienst, ons marktwezen enz. enz. al het bekoorlijke en aantrekkelijke aanbieden wat men ook in groote steden vindt.

Daarvoor moet hier ook alles van de straat geweerd worden wat een funesten invloed op onze eigen bevolking en ook op vreemdelingen kan uitoefenen. Dat is alles wat onhygienisch, wat achterlijk, wat onbeschaafd, wat immoreel is.

Wij hebben den tijd gekend, dat onze stad een kwaden naam begon te krijgen in de Ver. Staten van Noord-Amerika. Onhygienische toestanden, immoraliteit, gevaren voor de gezondheid van schepelingen en matrozen ten gevolge van den grooten omvang van de venerische ziekten in onze havenstad waren daarvan de oorzaak.

Rapporten en vertoogen zijn er het gevolg van geweest.

Een Hollandsche Gezantschapsraad Jhr. van Weede kwam van uit Washington persoonlijk een onderzoek instellen om zoo mogelijk het Departement van Marine in Washington gerust te stellen, opdat toch de komst van Amerikaan-oorlogschepen niet zou gestaakt worden.

Dat is mede een der aanleidende oorzaken geworden van de instelling van onze openb. gezondheidsdienst met eigen liboratorium onder leiding van Dr. Waterman.

Doch de toevloed van zooveel vreemdelingen en arbeidskrachten, die grof geld verdienen, de verbetering van onzen economischen toestand is mede oorzaak geworden dat een ander soort van vreemdelingenverkeer hier hand over hand toenam, dat toch eigenlijk minder gewenscht was en dat met alle macht geweerd had moeten worden.

Er heeft hier in de laatste jaren een werkelijke invasie plaats gevonden van vreemde prostitée's, afkomstig van de *naburige* kustplaatsen.

Nu en dan heeft men er enkele weer naar hun patria teruggestuurd, doch men heeft er klaarblijkelijk geen voldoende toezicht op gezonden.

Want zij zijn weer opnieuw teruggekeerd, — laten we aannemen — ter sluiks, maar in veel grooter aantal.

Vele personen hebben den indruk gekregen, dat uit onachtzaamheid, of met opzet het toezicht verslapt is omdat men onaangenaamheden, diplomatieke verwikkelingen vreest. Wij hoorden zelfs beweren, dat wering van dergelijke ongewenschte elementen een inbreuk zou zijn op de bevordering van het vreemdelingenverkeer.

Het is te dwaas om te gelooven.

Ieder land is baas in zijn eigen huis. Ieder land maakt wetten, of liever aanvaardt en past de internationale wetten toe op besmettingsgevaar.

Ook hier bij de wering van vreemde prostituées uit onze haven gaat 't feitelijk om gevaren voor de hygiene, gevaren voor de gezondheid, gevaren voor besmetting door middel van venerische ziekte. Doch hooger staat voor ons nog het gevaar voor de moraliteit onzer bewoners.

Ziet eens hoe Amerika zijn wetten op de immigratie in New York toepast, hoeveel er op Ellis-Island in quarentaine en observatie gaan, alleen als verdacht aan dergelijke ziekten te lijden.

Hoe strenger wij die wetten op de toelating van vreemde prostituées toepassen, des te beter en ongerepter zal de naam van ons eiland bij onze naburen bekend zijn, des te veiliger zal men zich hier gevoelen als gasten in ons midden, mits men even streng en even weinig toegevend optreedt, tegen dergelijke wezens van ons eigen land, ze bij dag en avond en nachts van de straat wegbezemt om ze te beletten, dat zij den voorbijgangers of wandelaars lastig vallen.

Onder dat opzicht kan er nog veel ten goede in deze stad verbeterd en hervormd worden.

K. Smid

EN

B. Bol

geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk op 9 dezer.

Curaçao, 7 Oct. 1926.

Receptie 8.30 p. m.

Villa Belvedère No. 7.

Producten uit steenkool.

In 1735 verhitte men voor het eerst de steenkolen in ovens, zonder tot verbranding daarvan over te gaan en verkreeg als eerste product de cokes, welke geschikt bleek, zeer hooge temperaturen voort te brengen en daarom vooral in de metallurgie (hoogovens) wordt gebruikt.

Bij deze droge distillatie der steenkolen ontwikkelen zich gassen, die door afkoelingstoestellen geleid worden, waardoor de vloeistoffen, die in fijn verdeelden toestand worden meegevoerd, zich afzetten; daarna wordt het gas over een mengsel van kalksulphaat en peroxydium-ferri geleid, waardoor het van verdere onzuiverheden gereinigd en geschikt voor het gebruik wordt gemaakt.

De vrijgekomen, in den afkoeler neergeslagen stoffen, worden eenigen tijd rustig aan zichzelf overgelaten, waarna de twee hoofdproducten, teer en ammoniakwater zich vanzelf afscheiden.

De teer kan rechtstreeks gebruikt worden voor smeer, ontsmetting, kunstmatige asphalt, enz., en men kan haar aan een gefractioncerde distillatie onderwerpen, waardoor talrijke, hoogst nuttige en doelmatige stoffen, worden geproduceerd. Door genoemde wijze van behandeling zijn reeds meer dan 50 soorten oliën en 400 verfstoffen verkregen, welke deels nieuwe producten zijn, deels moeilijk te krijgen, oude in hun oorspronkelijke samenstelling vervangen. De temperaturen, die daarbij ontwikkeld moeten worden, zijn zeer hoog. Zoo ontstaat xylol eerst bij een temperatuur van 140° C.; nog meer hitte eischen carbol, naphtaline en anthracine, benzol zelfs 810° C.

Laatstgenoemde vloeistof wordt gebruikt bij het conserveeren van levensmiddelen. Wordt het met salpeterzuur behandeld, dan ontstaat nitrobenzol, dat amandel-olie vervangt en bij de zeepfabricatie wordt gebruikt.

Behandelt men carbol met salpeterzuur, dan ontstaat een gele stof (pikrinezuur) hetwelk een reukloos kruit en ook een mooie gele verfstof levert.

Bij de fabricatie van analine-verfstoffen stelde men zich ten doel, de mooiste en moeilijkste te krijgen verven in hun oorspronkelijke samenstelling te vervaardigen, waartoe in Duitschland een menschenleeftijd voor onderzoeking geëischt werd.

Door de analine met glycerine, zwavelzuur en arseenzuur te verhitten, ontstaat het aan chinine verwante chinoline, hetwelk in de ververijen gebruikt wordt en aanleiding gaf tot de vervaardiging van geneesmiddelen uit teer. In 1881 werd het eerste kunstmatige koortswerende middel uit teerproducten samengesteld, spoedig gevolgd door geneesmiddelen tegen neuralgie en slapeloosheid.

De teerproducten leveren verder vanilline (vanillesuiker) en tal van parfumerieën, zoodat de bloemengeuren van millioenen jaren geleden weder dienen om de menschheid van heden en een verre toekomst te verkwikken.

Na al deze stoffen uit de teer verkregen te hebben, blijft als rest het pek over, dat o. a. aan het anders waardelooze kolengruis als briketten waarde geeft als brandstof voor nijverheid en huisgezin.

Het ammoniakwater gebruikt men voor de fabricatie van zoutzure ammonia, dat als geneesmiddel, en ook bij vertinning, verzinking, het bedrukken van geweven stoffen en de fabricatie van verfstoffen wordt aangewend.

Verbonden met zwavelzuur wordt de ammoniak kunstmest en draagt in dezen vorm bij tot een ruimeren oogst.

Dat men nog niet aan het einde der toch reeds bewonderenswaardige technische mogelijkheden staat, wat betreft het profijt, dat van de steenkolen en hun producten getrokken kan worden, bewijzen de resultaten van het onderzoek door het *Kaiser Wilhelm-Instituut*. De nieuwe methode, daar toegepast, heeft reeds verscheidenen tot heden onbekende producten aan de talrijke bestaande toegevoegd.

NEDERLANDSCH FABRIKAAT.

In een der groote, lichte montagehallen van *Werkspoor* te Amsterdam, is de grootste motor opgesteld, welke ooit in Nederland gebouwd is. Het is de eerste van twaalf scheepsmotoren van gigantische afmetingen, die door de *Anglo Saxon Petroleum Compy* bij *Werkspoor* en haar licens-nemers in Engeland besteld zijn, om evenveel motortankschepen van ongeveer 10.000 ton draagvermogen voort te stuwen. Drie van deze tankschepen worden gebouwd door de *Ned. Scheepsbouw Mij.* te Amsterdam, 3 door *Rotterdamsche Droogdok Mij.*, 2 door de *Mij. Fijenoord* te Rotterdam en 4 in Engeland.

De eerste dezer motoren, welke bij *Werkspoor* gebouwd worden, heeft op een stelling proefgedraaid. Het monster, dat hierbij in beweging kwam, heeft een vermogen van 4000 As P.K. bij 95 omwentelingen in de minuut. In het schip zal het aantal omwentelingen 85 per minuut bedragen, bij een vermogen van ongeveer 3600 As P.K. Volgens contract moeten de 10.000 tons tankschepen met een vaart van 12½ knoop op deze motoren loopen.

Behalve de enorme afmetingen, is het merkwaardige van den motor, dat hij dubbelwerkend is, d.w.z. dat aan beide zijden van den zuiger verbrandingen plaats hebben. Hierdoor wordt bij gelijke cylinderafmetingen, ongeveer 75 pCt. meer vermogen ontwikkeld hetgeen een belangrijke plaatsbesparing beteekent. De bodemzijde van den cylinder is tot dat doel gesloten en in den deksel bevindt zich een pakkingsbus, waardoor de zuigerstang naar buiten treedt. Zijdelings van den cylinder is een verbrandingskamer aangebracht waarin zich de noodige kleppen bevinden. De motor werkt overigens aan top en bodem volgens het volle Dieselprincipe.

Het koelprobleem is geniaal opgelost. In de zuigers geschiedt de koeling met zoet water, dat door telescooppijpen en door de zuigerstang naar den zuiger wordt gevoerd. De smering is voor het hoofddrijfwerk automatisch, maar moet uit de hand geschieden boven bij de nokken, hetgeen de waakzaamheid van het bedienend personeel moet bevorderen.

Een merkwaardigheid nog aan den motor, is de constructie der kleppen van den bovencylinder, uitgevoerd volgens een patent van de heeren Zulver, marine super-intendent der *Anglo Saxon Cy.* en ir. Lugt, hoofdingenieur van de afd. Diesel-motoren bij *Werkspoor*.

Naar de *Tel.* verneemt zal *Werkspoor* zes van deze moteren bouwen en zullen de overige zes in Engeland gemaakt worden.

HET EERSTE UNIVERSITEITSSCHIP.

De eenvoudige rondreis om de aarde begint reeds een oude geschiedenis te worden; de tijdrecords van beroemde volbrengers, zooals Magellan, Drake, Kapitein Cook, Generaal Grant en Jules Verne's denkbeeldige Phileas Fogg, behooren reeds lang tot het verleden. Maar in het land der nieuwe vindingen, Amerika, heeft men weer iets nieuws verzonnen. Reeds lang had men plannen om eene drijvende universiteit te organiseeren, welke eindelijk verwezenlijkt zullen worden.

Wij vernemen uit zeer goede bron dat het stoomschip „*Rijndam*" van de *Holland-Amerika-Lijn* te Rotterdam gecharterd is door een combinatie der verschillende Universiteiten uit de Vereenigde Staten van Amerika om als „Universiteitsschip" een wereldreis te gaan maken welke, volgens globale berekening, ongeveer acht maanden duren zal.

Holland, aldus de *Msb.*, kan er trotsch op zijn dat dit zeekasteel, hetwelk de „spes patriae" van de Nieuwe Wereld met zich meevoert, onder Hollandsche vlag vaart. Dit schip staat onder commando van den kapitein J. K. Lieuwem. Als chef van den machinedienst wordt de heer Paul van Os gemeld, terwijl de administratie in handen is van den heer H. Pascal Soeren.

Dr. Charles F. Twing, President Emeritus van de *Western Reserve University*, een van de kopstukken der *Carnegie Foundation*, heeft den eersten steen gelegd voor deze organisatie. Hij wordt geassisteerd door de meest bekende leiders van wetenschappelijken vooruitgang in de Vereenigde Staten, terwijl bij het kiezen der faculteit, rekening is gehouden om alle gedeelten van het land zooveel mogelijk te vertegenwoordigen.

De reis zal ongeveer acht maanden duren en in dezen tijd worden ruim dertig verschillende landen bezocht. Al deze landen, welke het Universiteitsschip zal aandoen, hebben hunne medewerking reeds toegezegd om de verschillende studies en onderzoekingen in elk land volgens het vooraf bepaald plan, mogelijk te maken.

Vertegenwoordigers der verschillen de vreemde Gouvernementen en de plaatselijke autoriteiten zullen samenwerken in deze „Landenreis" welke van groote waarde zal zijn, niet alleen voor innerlijke belangstelling en vermeerdering van algemeene wereldkennis, maar eveneens voor persoonlijke connecties, welke aangeknoopt zullen worden.

De studenten worden in verschillende groepen verdeeld, al naar gelang hunne universiteitsjaren, waarvan bovendien nog een bijzondere groep wordt toegevoegd, bestaande uit afgestudeerden: welke de gelegenheid aangrijpen, om de verschillende landen en zeeën der aarde te zien alvorens zich te vestigen in hun gekozen zaak of beroep.

Een dagelijksche courant zal op het schip worden gedrukt, deze staat onder de hoofdredactie van den ex-Gouverneur Henry J. Allen van Kansas, terwijl de studenten het redactioneele werk steunen. In deze courant zal dagelijks een artikel verschijnen, geschreven door een der studenten of leden der faculteit. Draadlooze verbinding zal doorloopend worden onderhouden met de Vereenigde Staten, zoodat de familie der reizigers weet waar deze zich bevinden en wat zij doen.

Het geheele schip wordt speciaal voor deze reis ingericht en maatregelen worden getroffen voor de inrichting van een laboratorium, een zwembasin, een gymnastieklokaal en een groote wasscherij.

Een groot orchest is reeds uit de studenten gevormd, hetwelk voor de muzikale avonden zal zorg dragen, terwijl een uitstekend koor, onder bekwame leiding, de noodige afwisseling zal brengen.

Het schip zal worden uitgerust met eene uitgebreide bibliotheek, terwijl in de morgen- en middaguren colleges en lezingen zullen worden gehouden door de meest vooraanstaande mannen der wetenschap van de geheele wereld.

Een telegrafisch bericht uit Ottawa van 23 September ll. meldt dat de *Rijndam* met 500 studenten en 59 professoren aan boord reeds van daar vertrokken is en als eerste haven Habana (Cuba) zal aandoen.

Berichten uit de Kolonie.

Een Jubilaresse.

a. s. Vrijdag 15 October viert de Eerw. Zuster Elisabeth (Mejuffr. M. Vossenberg) Dominicanes op Aruba, haar zilveren Professiefeest. Van die 25 is zij reeds 19 jaar in de Missie van Curaçao werkzaam, eerst op de Bovenwindsche Eilanden en sedert 1920 op Aruba in het Hospitaal van San Pedro di Verona.

Onze hartelijke gelukwenschen.

Nieuw Bestuur.

Tot Superieur Generaal van de Congregatie van de Fraters van Tilburg is ll. Zondag aldaar gekozen de Eerw. Frater TARCISIUS en tot zijn Raad: de Eerw. fraters MAURICIUS, ELIGIUS, JOVINUS en FABIANUS.

Onze gelukwenschen.

Welkom.

Met het *SS. Venezuela* kwam hier Donderdagmorgen aan Mevrouw COLYN, de echtgenoote van oud-Minister COLYN, de leider van de anti-revolutionaire partij in Nederland, die hier 4 weken op ons eiland komt doorbrengen als gast van haar zoon Mr. COLYN, bij de C. P. I. M. geëmployeerd.

— Met diezelfde boot kwam ook de Heer G. WITTEVEEN, Directeur van de *Caribbean Oil Co.* in Maracaibo, van zijn verlof uit Holland terug.

— De Heer S. M. L. MADURO, lid van den Kol. Raad is van zijn reis naar Panama weer alhier teruggekeerd.

Moord.

Zondagavond ruim 5 uur hield er een auto stil aan den voet van den heuvel, waarop de kerk van Santa Maria ligt.

In die auto zaten eenige jongelui, waarvan één niet verkoos nog verder mee te rijden, wat den chauffeur niet aanstond, die misschien bang was zijn centjes dan niet binnen te krijgen. Het kwam tot een woordenwisseling, waarop toen hij voet bij stuk hield, de chauffeur plotseling een revolver voor den dag haalde en den jongen man neerschoot. De man was onmiddelijk dood, want de kogel trof hem in de borst, doorboorde longen en het hart en bleef in de wervelkolom zitten. De chauffeur reed terstond naar de politiepost *Cas Chikito* en gaf zich aan, zeggende dat hij iemand in zijn been geschoten had.

Het lijk werd nog dienzelfden avond naar het lijkenhuis van het Hospitaal gevoerd en daar geschouwd.

Voor zoover wij weten, verkeerden noch de dader noch het slachtoffer onder invloed van sterken drank.

Het is een zeer verontrustend verschijnsel, dat zelfs een chauffeur tegenwoordig al een geladen revolver bij zich draagt. Deze man heeft eenige jaren in Cuba doorgebracht, en daar reker die revolutionaire gewoonte opgedaan.

Er werd ons verzekerd, het is haast niet te gelooven, dat een zeer groot aantal chauffeurs van huurautos hier tegenwoordig een geladen revolver bij zich draagt.

Voor zoover wij weten, worden zulke wapenen hier niet verkocht.

Waarom onderzoekt de politie of de douane dan niet beter de bagage van zulke lui, als ze uit den vreemde hier terugkeeren en neemt men zulke gevaarlijke wapens, die hier verboden zijn, dan niet in beslag?

Het is toch altijd beter ziekten te voorkomen dan te genezen.

Verdronken.

Dinsdagmorgen ± half 7 werd aan den zeekant van Pietermaai het lijk gevonden van Mevrouw Schagen v. Leeuwen, die gewoon zijnde des morgens aan het strand te genieten van de frissche zee-en morgenlucht, waarschijnlijk door een ongelukkig toeval is voorover gevallen en te water geraakt en zoo jammerlijk verdronken.

Aan den Heer Schagen v. Leeuwen betuigen wij onze oprechte deelneming met dit droevig verlies.

Een rare Chinees.

Een geval, dat zeker niet elken d[…] gebeurt, had op Aruba een paar da[…] geleden plaats.

De Chinees, WONG CHOW, bootsm[…] op de tankboot, „*San Nicolaas*", […] tusschen Aruba en Maracaibo va[…] verliet zijn schip per roeiboot […] September teneinde zich naar het […] „*Invercaibo*" te begeven, om bij […] hafmeester van die boot een sch[…] te betalen.

Door den stroom werd echter h[…] ranke schuitje mede gevoerd, zood[…] het hem onmogelijk bleek terug […] keeren.

Daar hij den volgenden morgen no[…] niet terug was, werd het SS. „*Inv*[…] *corrie*" uitgezonden om hem op te zo[…] ken, doch zonder succes.

De man bleef zes dagen op zee […] werd toen opgepikt door het Engelsc[…] vrachtschip „*Maple Branch*" Kapite[…] A. R. MOODIE.

Volgens bewering van den Chinee[…] was hij ongeveer 150 mijlen van Aru[…] toen hij opgepikt werd. doch op e[…] plaats waar zelden of nooit schep[…] passeeren.

Op onze vraag, wat hij in dien t[…] gegeten had, antwoordde hij: „Go[…] geld, alle 5 dollars stukken, dat w[…] het eenigste dat ik had."

Het Eng. schip bracht hem na[…] het quarentainestation Balboa (Colo[…] waar de Nederlandsche Consul vo[…] zijn passage naar Curaçao zorg[…] waarvan hij op 30 September weer […] Aruba arriveerde.

Wij moeten erkennen dat het avo[…] tuurtje hem niet slecht heeft gedaa[…] daar hij er goed en welgedaan uitzie[…]

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Sep. 1926 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijk inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Sep. 1926	123	27.037	24.301	252	2.147.744	1.236.005
Vorige maanden	1069	231.338	205.034	1872	16.782.723	9.668.918
Totaal	1192	258.375	229.335	2124	18.930.467	10.904.923

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en

Petroleumnieuws van Maracaibo.

De petroleumbron *Sibucara* No. 1 geeft zulk een fijne olie, dat ze zonder eenige raffinage zoó direct voor tractors en auto's gebruikt wordt.

Deze put ligt ten Westen van Maracaibo en levert de olie aan de *Caribbean Petr. Co.*

— Te Cabimas zijn twee groote olietanks ieder van 67000 barrils klaar gekomen, die de firma Scott & Scott voor de V. O. C. gebouwd heeft. Binnenkort verwacht men daar ook de voltooiing van 55 nieuwe huizen van de *Ven. Oil Conc.*

— De werkzaamheden van de Standard Oil aan de boorput van *Vera Vaca* in de bergen, ten Oosten van El Mene en ten Zuiden van Dabajuro vorderen goed.

Die werkzaamheden staan onder leiding van den Chef der boormeesters MR. J. PAYNE.

Vliegongeluk.

Den 3 Sept. ll. is er met het bekende watervliegtuig *Caldas*, eigendom van de *Scadta*, dat ook langen tijd in Maracaibo ten dienste van de verschillende petroleum-maatschappijen gestationeerd was, in Colombia een ernstig ongeluk gebeurd.

De *Caldas* maakte een vliegtocht tusschen Girardot en Puerto Wilches, twee belangrijke steden aan de Magdalena-rivier in Colombia gelegen.

Toen de *Caldos* boven de plaats Honda vloog, moest hij dalen om de post uit te laden en mee te nemen. Er hing een dichte nevel boven de hangar, en de vliegenier ondervond daardoor groote moeilijkheden bij de landing, zoodat hij tegen eén stuk rots aanbotste. Sommige passagiers en ook de beide vliegeniers bekwamen zwaar letsel. Het ergste was er een Amerikaan aan toe, Kolonel Morell, de Manager van de Colombiaansche *Golf Oil Cy.*, die reeds een paar uur later aan zijn wonden overleed. Ook de Heer ALEU, Manager van den *Leonard Oil Cy.*, bekwam zware verwondingen en werd terstond met een ander vliegtuig naar Bogotá vervoerd. Het vliegtuig *Caldas* werd eveneens zwaar beschadigd. Het is de eerste maal, dat de *Scadta* in zijn geregelden vliegdienst gedurende vele jaren in Colombia door een dergelijke ramp getroffen wordt.

Geschikt candidaat?

In een gemeente in ons lieve vaderland vaceerde de betrekking van gemeenteveldwachter.

Hieronder vindt men een schrijven, gericht tot den Burgemeester dier gemeente naar aanleiding van de vacature

Heerwaarde en weledelen heer
Burgermeester.

Maneer der Burgermeester.

Ik hep lesen alsdat er in.... een veldwagter moet wesen. Ik kan uw vertellen, alsdat ik 29 jaar ben en schipersknegt ben en ook millitie ben geweest 5 jaaren lang en alsdat ik goed oppast heb en ook alsdat ik nog al groot ben van stuk en alswezen moet, wel 3 kerels aan durf.

In dienst was ik de sterkste van de kompanie. Den kaptein weet dat ook en zij wel eens aan mij dat ik de sterksten was van de kompanie. Nu ben Ik zoo vrei om te colliseteeren voor veltwagter. Ik ben daar geschikt voor, dat zij den kaptein ook. Als uw mij hebben wil, dan wil ik heel graag wel een eens overkomen in....
U wordt niet in mei verloogén, want ik ben heerlijk en trau en met alsdat ik zegt heb, zoo sterk as er maar een is. M'n vader was vroeger onbezouten veltwagter, die hept mij al eens wat vertelt hoe ik doen moes.
mijn naam is.... en woon in.... bij

U Heerwaarde en hoogedeele
diennaars....

We denken, dat de naieve schrijver van dit epistel wel benoemd is: zoon van een „onbezouten (onbezoldigd) veldwachter." die 'm heeft verteld „hoe ie doen moes", krachtpatser, die meer dan z'n man staat, en bovendien „heerlijk en trau."

Zoo eentje zou bij de a. s. reorganisatie onzer politie hier misschien ook wel voor een plaatsje in aanmerking kunnen komen.

Officiëele Berichten.

Aan den tijdelijk agent van politie 2de klasse alhier W. H. Goessens is, op zijn verzoek, eervol uit 's Lands dienst verleend.

De heer P. J. de Swart is benoemd tot tijdelijk opzichter bij Openbare Werken.

Aan den tijdelijk motorist van de loodsmotorboot in de St. Nicolaasbaai op Aruba, Willem Charles Indiaan, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend en Silvio Tromp alhier is in diens plaats benoemd.

Mevrouw A. Vente-Scholtens, is in het bezit van de akte van bekwaamheid als onderwijzeres tweede klasse, is tijdelijk werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Aan het Lid van het Hof van Justitie alhier Dr. A. W. J. M. Desertine is, wegens ziekte, nog een maand binnenlandsch verlof verleend.

Zeilvaart

gedurende de maand Sep. 1926

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar*	
Aruba	26	Amay	1
Bonaire	52	Aruba	23
Guanta	2	Bonaire	49
Jacmel	1	Bov. Eil.	1
Klein Curaçao	1	Guanta	2
La Guayra	3	Klein Curaçao	1
La Vela de Coro	12	La Guayra	4
Maracaibo	6	La Vela de Coro	18
Pto. Cabello	18	Maracaibo	6
Sto. Domingo	1	Pto Cabello	12
Tucacas	1	Rio Hacha	1
		Santo Domingo	1
		Sanchez	1
Total	123	Total	120

Wilhelminadok.

De vorige week is het Wilhelminadok van de C. P. I. M. in gebruik genomen.

Men heeft de eerste proef genomen met het kleinste schip: de sleepboot *Samson*, daarna met de *Neptunus* en lichter *Zeelandia*, de *Atlas* enz.

Die eerste dokproeven hadden een uitstekend verloop. De pompen werkten zoo volkomen naar wensch, dat in 3 minuten tijds het dok met het schip kon gelicht worden.

Binnenkort zal de eerste olietanker er in gedokt worden.

ALLERLEI.

Type-Records.

Op alle gebied worden tegenwoordig records geslagen en kampioenschappen behaald. Zoo zijn tegenwoordig type-records al geen bijzonheid meer. Maar een type-record heeft ten minste nog eenige verdiensten, nog eenig nut. Ten minste als het snelle typen zonder fouten gebeurd. Op het bureau van het Volkenbondssecretariaat te Géneve woont zoo'n recordhoudster. Het is de Fransche juffrouw Piau. Zij heeft zeker wel het wereldrecord op haar naam, want wat zij presteert is schier ongeloofijk zij tikt vijfennegentig woorden per minuut zonder een fout te maken en ze kan die snelheid wel een uur lang volhouden. Haar vingers raken de toetsen bijna tien keer per seconde of meer dan vijf en dertig duizend maal per uur.

Er zijn nog wel snellere tijden gemaakt, maar niet over zoo'n langen tijd. Juffrouw Rose Fritz, een Amerikaansch meisje, tikte vijf-en-negentig woorden per minuut op een tentoonstelling te Olympia. Zij deed dat zonder ook maar een kleine vergissing te maken. Dan wordt verteld van een typiste, die honderd en zeven woorden in één minuut kon tikken en dat twintig minuten lang kon volhouden. Sinds 1907 is het record van den heer James Wright echter nog niet verbeterd. Deze was kantoorbediende bij een machinefabriek te Newcastle. Zeven uren achtereen dicteerde mijnheer verschillende brieven en hij schreef zonder een fout te maken in dien tijd dertigduizend zesennegentig woorden,

Aardig is het, deze cijfers te vergelijken met die van menschen, die met de pen schrijven.

De gewone snelheid „per pen", om het zoo maar eens te zeggen, is dertig woorden per minuut of één woord per twee seconden. Als iemand vijftien uren schrijft met deze snelheid, zal de pen ongeveer een afstand van een mijl hebben afgelegd.

Als het den millionair te goed gaat.

Te San Diego te Californië, ontfermde de politie zich dezer dagen over een verwaarloosd uitziend man, die op een bank in een park in slaap was gevallen. Toen de „tramp", zooals dergelijke landloopers in de Vereenigde Staten genoemd werden, geen identiteitsbewijzen bij zich bleek te hebben en daar hij van verdacht uiterlijk was, werd hij voor den politierechter geleid. Daar stelde hij zich voor als Edward Brown, eigenaar van 60 fabrieken en 30 huizen met een tegoed op de bank van 30 millioen dollars. Het straatleven leidde hij zoo nu en dan, volgens zijn zeggen, om te weten, hoe het er met hem uit zou zien, als hij geen millionair was.

Deze verklaringen maakten op den politierechter, die ze als verzinsels beschouwde, weinig indruk, en hij veroordeelde den amateur-landlooper tot 10 dagen hechtenis. Den volgenden dag liet zich de gevolmachtigde van den heer Brown bij den rechter aandienen, om de verklaringen van zijn meester, dat deze louter voor zijn plezier, zich met dergelijk soort sport ophield, te bevestigen. Maar ook dit argument maakte op den politierechter geen indruk en hij verklaarde den verbluften man: „Uw heer en chef zal, als hij zijn tien dagen gezeten heeft, een ervaring rijker zijn. We leven in een vrij land, dat geen standverschil kent. Millionairs zijn, evenals de stiefkinderen van het geluk, gehouden identiteitspapieren bij zich te hebben en ze desgewenscht den bewakers van de wet te toonen."

BUITENLAND.

Italië-Mussolini.

Het hier volgend oordeel over Mussolini en zijn regeeren verschilt hemelsbreed van dat der vele, vooral Amerikaansche en Engelsche journalisten, die den pootigen „Duce" niet zwart genoeg kunnen afschilderen. Dr. W. A. Lambeth, hoogleeraar aan de Universiteit van Virginia (Ver. St.), die in de New Yorksche *World* zijn eigen persoonlijke en van anderen gekregen bevindingen over Mussoline ten beste geeft, bezit in elk geval hiervoor de noodige bevoegdheid. Als student en veelvuldig bezoeker, was hij sinds vijf en dertig jaren in nauwe aanraking met den toestand van Italië: en ooggetuige van zijn „krachtelooze regeering, zijn wanbestuur en armoede en onderdrukking en verwaarloozing door een kleine groep erfelijke uitbuiters." Door familiaren omgang met al van leidende universiteitsprofessoren, ingenieurs, doctoren en fabrikanten in het land, dat Mussolini begonnen is te hervormen, verkreeg Dr. Lambeth een groote bewondering voor den fascistenleider en zijn methoden. Hij zag al die vrienden telken jare steeds vuriger en steviger de tegenwoordige Regeering steunen, en toenemen in genegenheid en toewijding voor Mussolini.

Onder hen heerscht, zegt hij, slechts éene meening, nml. dat „Italië thans een vereenigde natie is, met de eerste eerlijke regeering sinds duizend jaar. De industrie gaat er met sprongen vooruit: het werkvolk is tevreden en geheele land — iets ongehoords tot nu toe — is welvarend. Transportwezen, post en telegraaf werken vlug, zijn veilig voor eigendom en leven en hygiënisch ingericht; overal in het koninkrijk worden steeds meer drinkwaterleidingen aangelegd: en indien de een of andere gek Mussolini niet vermoordt, zal deze van Italië een eensgezinde en bloeiende natie maken, die door haar voorbeeld een leidende positie onder de volken inneemt."

Dit getuigenis, bemerkt *America*, verdient ten volle de aandacht. En het is vooral belangrijk hier in de Vereenigde Staten, waar de critiek zoo vaak het gevolg is van onwetendheid en niet zelden voortkomt uit verdachte bronnen. Bij een beoordeeling van Mussolini, zou men zeggen, legt toch Italië zelf het grootste gewicht in de schaal. Wanneer de inwoners daar over den leider tevreden zijn, behoeft men aan een tegenovergestelde meening van elders niet veel gewicht te hechten.

En zij hebben daar waarachtig wel reden voor!

Hunne dankbare gemoedsgesteldheid sprak wel duidelijk uit het feit, dat zij besloten in het land een collecte te houden, die ten doel had, aan de regeering van Mussolini een som van vijf milliard lire te schenken tot dekking van het tekort op de staatsbegrooting; en dat duizenden Italiaansche arbeiders zich bereid hebben verklaard, voor den Duce overwerk te verrichten. Laat de Britsche mijnpotentaten dat eens gedaan krijgen!

De eenvoudigste Italiaan weet, zegt *de Javapost*, dat toen kort na den oorlog socialisten en communisten hun heerlijk land met revolutie en volslagen ondergang bedreigden, Mussolini als een andere Napoleon, naar de uitdrukking van Heine, „das vielköpfige Ungeheuer der Anarchie hat gebändigt." Zoo erg was de toestand, dat Lenin in 1920 de revolutie in Italië voor een voltrokken feit kon verklaren: voeg daarbij een zwakke, onbekwame, bange, steeds besluitelooze regeering, die den socialisten geen stroobreed in den weg dorst te leggen. Reeds had het werkvolk zich onder het plegen van allerlei gruwelen van de fabrieken meester gemaakt, en daar kon de minister-president Giolitti met zijn ambtgenoot van Justitie Allessio slechts een einde aan maken, door aan de voorgangers volle controle over de industrie te beloven. Meer dan 200 gemeenten verklaarden zich voor de roode vlag der Sovjets. In vele groote steden maakten de socialistische en communistische gemeenteraden zich aan allerlei beroovingen van de inwoners schuldig. Bij de spoorwegen was het werkvolk formeel in opstand: officieren werden uit den trein gesleurd en troepentransporten met geweren beschoten. Toen besloten de gezamenlijke roode partijen tot eene algemeene werkstaking voor geheel Italië tegen den eersten Augustus.

„Precies wat wij verlangen", uitte zich Mussolini; „nu is het oogenblik om in te grijpen gekomen". In een manifest aan volk en ambtenaren en regeering sommeerde hij deze laatste, binnen 48 uren haar gezag te bewijzen: zoo niet dan zouden de fascisten er zich mee belasten. Na twee dagen, op den 2den Augustus, bond hij voor goed den strijd aan met de rooden; te beginnen met Millaan en Genua ranselde de fascistische militie overal de socialistische gemeenteraden uit elkaar en nam de zorg op zich voor de spoorwegen, onder de instemming van het publiek. De regeering deed niets en besprekingen met de ministers hadden geen resultaat. „Dan weg er mee!" en onder algemeene toejuiching beval hij de mobilisatie van al zijn aanhangers; reeds den volgenden dag was Rome ingesloten door 120.000 fascisten.

De koning liet Mussolini van uit Civita Vecchia tot een bespreking uitnoodigen. Deze verklaarde zich den trouwen dienaar van Zijne Majesteit en nog denzelfden dag defileerden 117.000 fascisten voor den vorst, onder het gejuich van het volk en de strengste tucht.

Reeds daags daarna keerden allen naar hunne haardsteden terug en onmiddelijk daarop volgde 's konings goedkeuring van het nieuwe ministerie met Mussolini als president....

Men behoeft nog volstrekt al deze en verdere soms draconische maatregelen niet goed te keuren, mits men daarbij slechts bedenkt: „aux grands maux les grands remèdes", en „inter arma silent leges": doch vast staat, dat de geniale dictator in betrekkelijk korten tijd orde en regelmaat bracht in den vernielenden chaos: in het gezag van den Staat en zijn goeden naam in het buitenland; in de openbare diensten, speciaal de belastingen en den goeden gang der spoorwegen; in het opruimen van overtollige ambtenaren, van oneerlijke declaraties; in de openbare veiligheid, bescherming van den godsdienst der natie enz. enz. Alleen iemand met ontembaren moed en wilskracht, met helder inzicht en gezond verstand en voor niets terugdeinzenden durf vermocht al de sedert meer dan een halve eeuw diep ingevreten misbruiken uit te roeien. En daarbij ontzag hij geen vooroordeelen, niemand en niets.

Dit ondervond de vrijmetselarij. Het is genoeg bekend, dat de Loge sedert lang in het Vereenigd Italië en in de Eeuwige Stad bijna oppermachtig heerschte. Sedert 1870 is er geen ministerie geweest, dat niet een aantal ministers-vrijmetselaars had, niet het minst in de Departementen van Eeredienst en Onderwijs; en de Kamer was gewoonlijk in haar meerderheid de getrouwe dienaars van de vrijmetselarij. Men herinnert zich, dat Br. Ernesto Nathan, 33ste graad chef van het Italiaansche Groot-Oosten, in 1908 burgemeester van Rome werd en als fanatiek anti-katholiek aanstonds in de weer was, alle godsdienstonderwijs af te schaffen en overal de kruisbeelden te verwijderen.

Op de 50.000 Joden in geheel Italië waren er in 1920 niet minder dan 3.259 te Rome, deels ambtenaar, deels Kamerlid en Senator: dus 1 op 15; en hun orgaan te Rome, *Israel*, schreef: „Zooals olie zich niet met water mengt, zoo min mag Israël zich met andere naties vermengen. De olie drijft boven het water, en zoo moet ook Israël steeds boven de andere volken verheven zijn." Mussolini moest van deze duistere Joodsch-maçonnieke machten niets hebben. Hij wil open kaart spelen, een nieuw Italië ophouwen, breken met het oude, dus ook met de kuiperijen der vrijmetselarij. Hij duldt geen andere macht naast zich, zeker geen geheime, verborgen macht. „Het is een schande, dat hooge ambtenaren lid zijn van de Loge, de Loge inlichten en van de Loge bevelen ontvangen"; en dan noemt hij speciaal de departementen van Justitie, Onderwijs, Oorlog en Marine als zijnde verpest door de Vrijmetselarij. „Zoo iets is ondulddbaar, daar moet een einde aan komen". — De Loges zagen het gevaar: trachtten de opgaande zon te aanbidden en bij de nieuwe regeering in het gevlei te komen. Beide Loges van Rome, die van Palazzo Giustiniani, van oudsher een broeinest van godsdiensthaat, en de meer gematigde van den Schotschen ritus in Palazzo del Gesu, wedijverden om hulde te brengen aan den Duce en zijn fascisten. Dezen lieten zich echter niet bedotten. De groote fascistische Raad nam met goedkeuring van Mussolini het besluit, dat het lidmaatschap der vrijmetselarij niet langer vereenigbaar was met het Fascisme: zoo was hij de eerste, die de geheime macht der vrijmetselarij uit de regeering durfde te bannen.

En door de Kamer werd, na krasse verdediging door den Duce, de wet aangenomen: „dat alle vereenigingen in het koninkrijk aan het openbaar gezag hunne constituties en bijwetten, de namen der leiders en van alle leden moeten bekend maken." Praktisch dus dezelfde wet als in meerdere staten van Noord-Amerika om praktisch dezelfde redenen tegen de Ku Klux Klan is uitgevaardigd.

Trouwens in het jaar vóór Mussolini optrad, moest het socialisme reeds stelling nemen tegen de Loge en verklaarde, dat samengaan van het socialisme met de geheime secte niet mogelijk was: en kort daarop nam de Minister van Oorlog stelling tegen het Groot-Oosten en verbood aan de hoogere officieren, nog langer lid te zijn van de vrijmetselarij. Toen echter bleven beide besluiten vrijwel onuitgevoerd, een wassen neus.

Verwacht geen succes van adverteeren indien Uwe cliënten geen goede eigenschappen van Uw artikel mogen verwachten.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar & Beleenbank van Curaçao beleend van den **2n Jan. 1925** *af tot en met den* **29n Juni 1925** *onder* **No. 3305 K** *t/m* **No. 2393 L**, *zal plaats hebben, op Donderdag den 7den Octb. a. s. s' morgens om 9 uuren volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 11 Septb. 1926

de Voorzitter

H. J. Cohen Henriquez.

Te koop.

Een groot stuk grond, gelegen in het 2e District aan de zeekant, met een Gouvernements-concessie voor publieke badplaats.

Te koop geheel of gedeeltelijk.

Het voorste gedeelte à f 3 per meter, de rest à f 2 per meter.

Inlichtingen te bekomen:

Administratie van dit Blad.

1—2